

ҶУРА ҲОШИМӢ

ГУНҶИШК ВА
ГУРБА

ГУНЧИШК ВА ГУРБА

Гунчишк ояд чик-чик-чик,
Дона чинад тик-тик-тик.

Донаш монад ним-ним-ним,
Гурба ояд чим-чим-чим.

Пешаш ғечад кам-кам-кам,
Гӯяд: «Хӯрам, ҳам-ҳам-ҳам!».

– Ҳо, гунчишко, кишто! Кишт!

– Ҳо, гурбаё, пишто! Пишт!

МАН БА КУЧО МЕДАВАМ?

Медавамо, медавам,
Ваҳ, чӣ расо медавам!

Аз таҳи дил медавам,
Сар-сари по медавам.

Хаста набошам, дигар
Ҳамчу сабо медавам.

Медавамо, медавам...
Вой, чаро медавам?

Ин дави ман пеши кист?

Ман ба кучо медавам?

Дур давидам, биё,

Гашта қафо медавам!

ШИРИН СУРУД МЕХОНАД

– А-лӣ, бу-лӣ, ло-бӣ-ло!

Та-бӣ, ту-бӣ, то-ли-бо!

Ка-бӣ, ку-бӣ, ка-ба-ро!

Ра-бӣ, ру-бӣ, ра-ба-ро!..

О, Ширинчон мехонад,

Шоду хандон мехонад.

Бобоям гӯш андозад,

Момоям гӯш андозад.

Мегӯяд модарҷонам:

– Дар овозат қурбонам!

Ман ҳам мешинам хомӯш,

Ман ҳам меандозам гӯш.
Аммо лолу ҳайронам,
Охир, ман кай медонам? –
 Ў чопонӣ мехонад?
 Ё испонӣ мехонад?
Ё дар шеъраш маъно нест?
Ё маънояш фаҳмо нест?
 Ё ин танҳо оҳанг аст?
 Ё худ дигар найранг аст?
Ё шояд чизе хонад? –
Маънояшро худ донад?
 Оё донад худ, оё...
Ман кай донам, Худоё!

НАВОЗИШИ МОДАР

Ҳай-ҳай, чӣ духтарӣ?!

Гӯё кабӯтарӣ!

Садбарги боғи дил?

Ё лолаи тарӣ?

Асли ва ё ки расм?

Одам ва ё парӣ?

Қандӣ ва ё асал?

Не, не, ки беҳтарӣ!

Ё нури дидаӣ?

Ё давлати сарӣ?

Ё ту – мадори чон?

Ё чони модарӣ?

МОҲ КУЧО МЕРАВАД?

Моҳ чаро меравад?

Моҳ кучо меравад?

Гашта ба мо ҳамқадам,

Моҳи само меравад?

Ҳамраҳи мо як сабад

Нуру сафо меравад?

Сар ба сару бар ба бар,

Пои ба по меравад?

Мо чу ба манзил расем,
Моҳ кучо меравад?

Ё ки вай аз рӯи меҳр
Хонаи мо меравад?

ХИРСАК

Чашмаш зи шиша бошад?

Ҳушаш ба беша бошад?

Гӯшаш чаро кашол аст?

Ё вай зи мо малол аст?

Хам гашта қадду басташ?

Сар – дар кафи ду дасташ?

Дар роҳи кӣ нигоҳаш?

Чашмони сип-сиёҳаш?...

Хирсак, ки чон надорад,
Тобу тавон надорад.

Одам чӣ сон нишонад,
Он ҳамчунон бимонад:

Бечора, латтагин аст,
Бозичаи Амин аст.

ҚОРВОН

Дар бари роҳи калон –
Пораи чӯбе равон.

Аз паси он меравад
Кафши касе! Ал-амон!

Қоғазӣ сабзе сабук
Мепарад аз пушти он.

Ғалтаку қуттии чой,

Калтаку тирӯ камон.

Баста магар байнашон

Риштаяке ноаён?

Бигзараду бигзарад

Ғелзанону хазон.

Ҳеч ки ояд ба сар

Охири ин корвон...

Ин ҳамаро мекашад

Миралии паҳлавон!

Лек кучо мекашад?
Ҳеч мапурсу мадон!

ҶОНОҶОН

- Бобо! Бобо! Бобочон!
- Ҷон! Эй ҷони бобо, ҷон!

- Наздат шинам, мумкин аст?
- Дар чашмам шин, Сорочон!

- Нағзат мебинам!
- Бо чӣ?
- Бо ҷон, бобочон, бо ҷон!

- Нағзам чаро мебинӣ?

- Ҳастӣ зеро «бобочон!»

- То кай нағзам мебинӣ?
- Бошад қисмамро то қон!

- Худ боборо чӣ бошӣ?
- Ман бошам боборо қон!

- Пас мову ту чӣ ҳастем?
- Пас мову ту – қоноқон!

ДАР МЕҲМОНӢ

Бай-бай, дастонам – тоза!

Дил – тоза, чонам – тоза!

На гӯшамро мехорам,

На мӯямро медорам.

Хап дар чоям биншинам,

Чун бобоям биншинам.

Гар хӯрам, кам-кам хӯрам,

Танҳо аз наздам хӯрам.

Сурфам, рӯ тобам бар пушт,
Ё месурфам лаб дар мушт.

Гуфторам дигар гаштаст,
Рафторам дигар гаштаст.

Ин боақлу озода
Ман бошам, ё шаҳзода?

Чои шӯхӣ ин чо нест,
Ин чо, охир, меҳмонист!